Svenska Canada-Tidningen.

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
686 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, " "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa ochsåväl, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskan, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 14 januari 1914.

Det är icke så lätt att uppskatta råd, som icke öfverensstämma med ens önskningar.

Om husets "frontparlor" är rent, är mången ung dam hågad att tro att hela huset är i sin ordning.

Det lönar sig icke att grubbla, och det lönar sig icke att säga människor, att det icke lönar sig.

Ett politiskt parti, som i ett land som Sverige talar om afväpning, måste förlora alla fosterlandsvänners sympati.

Finansministern är fullt upptagen med att bevisa att landet är välmående. Under Fieldings tid behöfde folket icke bevis. De visste det.

På Logan avenue finnes en fotograf, som i sitt skyltskåp annonserar: "Svenska spoken". Vi hoppas innerligt, att han icke är svensk.

Turkiet har köpt Brasiliens nyaste krigsfartyg. Det blir ett nytt och önskvärdt pris för det land, som härnäst kommer i lufven på Turkiet.

Hvarför icke öka automobilernas hastighet och därmed lösa problemet om höga lefnadsomkostnader för folk, som måste använda apostlahästarna?

Ännu är det icke försent att likvidera nyårsräkningarna. Icke heller är det försent att betala förfallen prenumerationsafgift till denna tidning.

Österrikiska officerare äro förbjudna att dansa tango i uniform. Alla vänta nu att få höra kejsar Wilhelms och Teddy Roosevelts åsikt om tango.

De konservative i Sverige ha länge trott sig hafva patent på fosterlandskärleken. De frisinnade med sin höfding i spetsen hafva emellertid i dessa dagar uttryckligen förklarat, att äfven de vilja vara med.

En flicka i Fort William, som uppträdt i manskläder för att kunna förtjäna sitt uppehälle, har dömts till sex månaders fängelse. När kvinnorna få rösträtt, komma de antagligen att afskaffa detta laggjorda brott.

"Den dansen (tango) väcker motstånd allestädes. Men det låter, som om någon dans vore moralisk", skrifver vår ärade svenska platskollega. I fråga om dans i allmänhet torde emellertid den gamla regeln "den renom är alting rent" gälla — och vise versa.

"There is something rotten somewhere", lär polisdomar Macdonald ha yttrat, när man delgaf honom detaljerna i Krafchenkos rymningshistoria. Ja, vi skulle tro det. Bra dålig måtte polisen i Winnipeg vara, som icke bättre kan taga vara på en fånge, för hvilken den så länge och så mycket blifvit varnad. Men så är ofta förhållandet med polisen i detta land: den hänger de små brottslingarna, men låter de stora gå fria.

Från London telegraferades den 22 december till Sverige:

"Standard" offentliggör en lång artikel under rubrik "Svensk neutralitet". Tidningen instämmer fullkomligt i Sveriges politik, som regeringschefen i sitt stora tal karaktäriserat, och tillägger, att det är ett allmänt europeiskt intresse, att denna framåtgående nation måtte vara fri från besvärande inflytande utifrån ("external molestation"). Engelsmännen skola alltid med sympati betrakta sina skandinaviska granners ansträngningar att upprätthålla sin neutralitet och gå framåt på den kommersiella utvecklingens väg.

Följ Argentinas exempel!

Den argentinska republiken har tagit bort den tull, som förut låg på hvete och hveteprodukter och sålunda kommit i tillfälle att draga fördel af de privilegier, som erbjudas genom den nya tariffen i Förenta Staterna, genom hvilken allt hvete och alla hveteprodukter införas tullfritt från alla änder, som bevilja Förenta Staterna samma privilegium.

Regeringen i Ottawa borde utan dröjsmål följa det exempel, regeringen i Argentina gifvit. De fördelar, som af Förenta Staterna erbjudits detta land, erbjudas oss på samma vilkor. Vi behöfva blott borttaga tullen på amerikanskt hvete och hveteprodukter för att för våra spanmålsodlare öppna den väldiga och fördelaktiga marknad, som ligger söder om oss.

Det borde icke vara nödvändigt att vidare diskutera frågan om denna marknad. En jämförelse mellan de priser, som nästan vid alla tillfällen erbjudas där, och dem, som vid samma tidpunkt erbjudas på denna sidan gränsen, visar för hvilken opartisk person som helst de fördelar, hvilka måste blifva en gifven följd af ett sådant steg, som nu tagits af republiken Argentina.

Det är sant, att medlemmar af den nuvarande regeringen och dess understödjare, då reciprocitetsfördraget var på tapeten, förfäktade, att den canadensiske spanmålsodlaren icke skulle vinna något genom fritt inträde till den södra marknaden, och att den handel, han skulle bedrifva med denna marknad, lätt skulle kunna menligt inverka på hans lojalitet mot det brittiska riket. Dessa argument hafva emellertid icke blott förlorat den kraft, de då genom artificiella medel erhållit, utan äfven den dag, som idag är, förklarats falska t. o. m. af sådana, som vid det tillfället läto bedraga sig af dem. Hvarför skulle då regeringen frukta en anklagelse för inkonsekvens, då det enda alternativet i själfva verket är en anklagelse för falskhet och dumhet?

Den kommande parlamentssessionen.

Dominionparlamentet sammanträder åter i morgon den 15 januari, och som denna session kommer att blifva mer än vanligt inträssant, bör det vara på sin plats att omnämna några af de frågor som säkerligen skola behandlas. Det finnes åtminstone två frågor, som med säkerhet komma att diskuteras, och hvilkas behandling i parlamentet skola följas med det mest spända inträsse öfver hela landet, nämligen frågan om de höga lefnadsomkostnaderna och den s. k. "emergency naval bill".

Borden-regeringen har tillsatt en kommission att undersöka de höga lefnadsomkostnaderna, och ingen anledning finnes att motsätta sig ett dylikt handlingssätt. Denna kommissions medlemmar kunna möjligen kasta ett upplysande ljus öfver denna mycket svåra fråga, och ett sådant ljus är välkommet, från hvilken källa det än kommer. Men det skulle vara för mycket att af de liberala i parlamentet begära, att de skola invänta kommissionens rapport, hvars publicerande kan dragas ut på obestämd tid och hvilken kanske blir af ringa betydelse, då den ändtligen offentliggöres. De måste handla på eget initiativ och taga mått och steg mot bortagande af all tullafgift på importerade lifsförnödenhter af alla slag. Det finnes intet tvifvel om att ett sådant steg måste medföra omedelbar lättnad i den hårda konkurrensstriden.

Sedan den s. k. "naval aid bill" var uppe i parlamentet förliden session har intet inträffat annorstädes i världen, som kan föranleda de liberale att ändra sin hållning i förhållande till den. Tvärtom, Tyskland börjar allt mer känna den tryckende bördan af sin militära expansion, och mycket tyder på att en förminskning i utgifterna för den britiska flottan under det kommande året mycket snart skulle följas af en liknande minskning i Tyskland. Denna flottbill har alltså än mindre berättigande nu än under senaste session, äfven om icke en bevillning till obemannade krigsfartyg vore utaf andra skäl ytterst motbjudande för canadensare. Flottbillen från förliden session kommer säkerligen att blifva noggrannt diskuterad i underhuset, om den åter introduceras, och troligen kommer den att åter hänga upp sig i senaten för att sedan blifva föremål för uttalande från det canadensiska folket.

Du och Ni.

En norsk samtida omtalade nyligen, att en af dess läsare återsändt ett bref, som tidningen utsänder till sina prenumeranter, och i detta understrukit alla "**du**" och "**din**". Tidningen tillägger, att den anser det vara bevis på snobbighet att förarga sig öfver att den säger du till folk i ett land, där alla norrmän använda detta tilltalsord.

Vi hafva emellertid träffat många norrmän, som icke tilltalat oss med du, och vi ha mött flere för oss tämligen obekanta svenskar, som användt tilltalsordet du. Vi tro därför, att bland norrmän och svenskar här i landet råder ett tämligen enahanda förhållande: en del säga du till alla och en del göra det icke. Af norska tidningar på denna kontinent hafva vi endast sett en, som använder detta intima tilltalsord till sina läsare, nämligen den ofvan nämnda. Af svenska hafva vi icke sett en enda.

Att det osvenska bruket af du till alla människor blifvit tämligen allmänt bland landsmännen i detta land torde icke bero på någon slags demokratisering utan helt enkelt på ett misstag, en hopblandning af de svenska och engelska tilltalsorden. Det misstaget kanske icke helt kan rättas, men väl till en del, och är det, för att så skall kunna ske, i första hand den svenska prässens oafvisliga plikt att arbeta därpå, att föregå med godt exempel. Ty denna präss är ju satt att värda modersmålet i detta främmande land, och vi kunna med stolthet påpeka att den ganska väl lyckats däri, åtminstone har viljan alltid varit god.

Mycket vore att säga i detta ämne, och få vi kanske en annan gång tillfälle att återkomma därtill. Nu vilja vi blott tillägga, att den tidning, som i sina spalter gör sig skyldig till osvenskt språkbruk af tilltalsord till sina läsare, sviker sin plikt likaväl som den tidning som på fullt allvar skrifver den osmakliga röra, som kallas svensk-amerikanska. Att i affärsbref till obekanta personer använda tilltalsordet du, kan — åtminstone ur svensk synpunkt — nästan beteckna som otillständigt, och tro vi, att den svenska prässen i Amerika i sin helhet har rent samvete i det afseendet.

Statsministern har talat.

Det torde vara allmänt bekant, att de konservativa i Sverige öppet anklagat de frisinnade i allmänhet och den nu sittande frisinnade regeringen i synnerhet för försvarsfiendtlighet. I den konservativa prässen ha utfallen mot statsminister Staaff gått ända till osmaklighet långt, och en oinvigd, som läst högertidningar under de senaste månaderna, måste hafva fått den uppfattningen, att herr Staaff och hans regering äro de största skurkarna i landet.

Det var därför endast naturligt, att statsministern kände det som en bjudande plikt att försvara sig, att offentligt uttala sig i den fråga, försvarsfrågan, som f. n. är den mest brännande i Sverige. Så kom det på första sidan i dagens nummer refererade stora talet i Karlskrona d. 21 dec. till stånd. Det var manliga ord, herr Staaff däri uttalade, och talet kännetecknades af hans vanliga utmärkta framställningskonst, hans klarhet och reda, hans skicklighet att framställa fakta och skäl och hans omsorg om en demokratisk och folklig politik.

Om det likväl och trots de verkligt betydande förbättringar, det på vissa områden förebådar, ej torde fullt tillfredsställa de varmare försvarsvännerna, så beror det på de allt för långt gående förhoppningar och förväntningar om minskning i rustningstungan, som väcktes vid 1911 års val, och som nu ligga statsministern som en black om foten. Han erkänner nu öppet, att dessa förhoppningar svikits; han erkänner, att betydligt ökade kostnader behöfvas och att öfningstiden i stället för att minskas behöfver ökas. Men medan han i afseende på kostnaderna anser sig kunna undgå att komma i strid med 1911 års program genom att lägga dessa allenast på de bärkraftigare skuldrorna, så anser han sig äfven med hänsyn till meningsskiljaktigheterna om de skilda "linjerna", icke böra framlägga frågan om öfningstidens utsträckning för infanteriet för nästa riksdag. Däremot förordar han ett kraftigt upplysningsarbete om behofvet af en dylik utsträckning.

Från fackmannahåll kan möjligen en del anmärkningar göras mot några af statsministerns uttalanden, i synnerhet om sjöförsvaret. Men andan i talet och viljan, som uppbär det, äro oklanderliga och enbart värda beröm. Det är att hoppas, att de frisinnade i Sverige nu sluta sig kring sin höfding äfven i försvarsfrågan, att det upplysningsarbete, denne föreblädade, må bära sådana frukter, att **alla** Sveriges inbyggare, äfven det rödaste partiet, börja inse vikten af ett starkt försvar, och att fosterlandskärleken och offervilligheten, då det gäller fäderneslandets väl, må spira i äfven förr så kalla och likgiltiga sinnen.

Anledningen till att de poliser, som vaktade Krafchenko rymningsnatten, icke voro beväpnade, lär vara en order från polischefen att inga fångvaktare på polisstationen få bära vapen. Man fruktar antagligen, att sådana under sömnen (polisens) kunna falla i händerna på den bevakade.

WINNIPEG.

(Forts. fr. sid. 8.)

"ARTIKELN II.

Ändamål

Dess ändamål skall vara:

Par. 1. Att sprida kännedom bland hemsökare om tillfällen, som förefinnas, att få sig hem och sysselsättning i redan grundlagda svenska lutherska samhällen, att söka samla och behålla vårt folk i större samhällen och därigenom söka förhindra deras förskringring.

Par. 2. Att utse och bestämma om trakter för nya koloniers anläggande.

Par. 3. Att såsom föreningsmedlemmar samråda och hjälpa hvarandra uti kolonisationsarbetet.

ARTIKELN IV.

Medlems skyldighet.

Par. 1. Det skall var medlems skyldighet, att på sitt område bistå vårt folk uti att skaffa sig egna hem, och skall han därför genom prässen och på annat lämpligt sätt göra sin hemort känd, angifvande de förmåner, som där finnas för vårt folk att få sig engna hem och lönande sysselsättning.

Par. 2. Att söka förmå landsmän, som ämna utflytta till annan ort, att resa till sådan plats, där luthersk kyrklig verksamhet redan finnes eller där god utsikt finnes för sådan verksamhet, men han skall icke onödigtvis uppväcka utflyttningslusta hos vårt folk, som redan hafva hem i samhällen med ordnad luthersk kyrklig verksamhet, ej heller anlägga nya kolonier utan föreningens rekommendation."

De af missionsdistrikten i Canada utsedda personerna utgöra för hvarje distrikt en provinskolonisationsförening. Så länge Manitoba och Ontario utgöra ett missionsdistrikt är det antagligen bäst, att dessa provinser utgöra en förening, Manitoba-Ontario-föreningen. Förslag till stadgar för sådana provinskolonisationsföreningar kan erhållas genom att tillskrifva **Augustana Colonization Association**, 400 Walnut st., S. E., Minneapolis, Minnesota.

Provinsföreningarna i Canada och statsföreningarna i Förenta Staterna utgöra tillsamman Augustana Kolonisationsförening, hvilken styres efter af densamma antagna stadgar. Möten hållas enligt konstitutionens bestämmelse och föreningens beslut. Röstberättigade vid dessa möten (ett årsmöte måste hållas, andra möten kunna hållas) äro: 1) ett valdt ombud från hvarje provins- eller statsförening samt dessutom ett ombud för hvarje femtiotal medlemmar inom de olika provins- eller stats-föreningarna;

2) ett valdt ombud från hvarje konferens inom Augustana-synoden;

3) föreningens ämbetsmän, styrelse- och komitémedlemmar.

Föreningens ämbetsmän äro: pastor C. E. Cesander, ordf., hr Gust. Ristrom, Gasoyne, N. Dakota, vice ordf., hr Henning Iverson, 400 Walnut st., S. E., Minneapolis, Minn., sekr.

Föreningens styrelse består af föreningens ämbetsmän samt sex af föreningen valda "trustees".

Föreningens hufvudkontor är 400 Walnut st., S. E., Minneapolis, Minn.

Den som önskar stadgar eller för öfrigt upplysningar rörande föreningen och dess verksamhet tillskrifve hufvudkontoret. Emedan denna förenings verksamhet, ifall vi taga vederbörlig del däri, torde blifva af icke ringa betydelse för oss i Canada, är det att hoppas, att församlingarna allmänt sända ombud till Canada-konferensens missionsdistrikts årsmöte.

Såsom redan är angifvet, är kolonisationsföreningen i fråga en fristående förening och står därför icke på något sätt under Augustana-synodens kontroll. Men föreningen vill tjäna vårt folk och på så sätt understödja synoden i dess verksamhet.

John G. Dahlberg.

Socialdemokraterna bland Winnipegs skandinaver sammanslutna sig. Tanken på en sammanslutning af stadens skandinaviska socialdemokrater i en förening har länge varit rådande, och flera möten ha anordnats i detta syfte. En interimstyrelse har också arbetat i samråd med centralstyrelsen för det socialdemokratiska partiet i Canada. Detta arbete har resulterat i det möte, hvarom nämndes i föregående nummer af denna tidning. Det föredrag, som gafs af resetalaren för det socialdemokratiska partiet i Amerika, herr Karl Bergström från Sverige, förtjänar ett utförligare omnämnande.

"Långa tider äro flydda sedan den tidsålder, då människan tillyxade sina verktyg af flinta och lämnade sina efterkommande i arf en tillflyktsort under en klippa som enda arfvedel.

Under dessa långa tider har allt utvecklat sig; människoeläktet har samlat oerhörda rikedomar. Det 20de århundradets människor finna vid sitt inträde i världen dessa rikedomar samlade såsom en arfvedel från otaliga generationers samfälda arbete. Det 20de århundradet äger de yppersta arbetsverktyg; de bästa kommunikationsmedel, och med deras hjälp kunde människosläktet lefva det ljusaste och lyckligaste lif. Mer än nog finnes af möjligheter till välstånd för alla. Men är vår tid rik i materiellt hänseende, så äro dock oerhörda massor af vår tids människor utfattiga; bragta till gränsen för det yttersta armod. Hvarför? Därför att samhällenas väldiga rikedomar ägas af några få. Det är en liten grupp i samhället, som förfogar öfver det väsentligaste.

I Sverige äga 2 proc. af befolkningen 50 proc. af nationens rikedomar. I Amerika är fördelningen ännu ojämnare. Där äga 0.02 proc. af befolkningen 25 proc. af nationalförmögenheten. Likadant i alla industriländer. Och det orättvisa upp- och nedvända är, att den stora massan, som egentligen med sitt arbete skapar värdena, är den fattigaste klassen.

Grundorsaken till denna socialt och moraliskt orättfärdiga fördelning af rikedomarna ligger däruti, att nationens lifsnerv, arbetsverktygen, äges af just den lilla rikemansgruppen. I makt af denna äganderätt beskattar denna klass de producerande arbetarna med hälften och mer. Den amerikanske arbetarens årliga produktion uppgår till i genomsnitt $2,000 pr år, hans genomsnittliga årsinkomst är icke fullt $500. Detta enligt Förenta Staternas officiella statistik, som berättar oss att 15 miljoner människor arbeta inom dess gränser, skapande ett årligt värde af 30,000 miljoner dollars; att den sammanlagda arbetslönen uppgår till endast 7,000 miljoner dollars. Det är en oerhörd beskattning arbetet sålunda är föremål för från kapitalets sida.

Det är i denna hårda beskattning på det vördeskapande arbetet roten är att söka till vår tids fattigdom bland arbetets folk. Icke, som den borgerliga socialfilosofiens öfverstepräst Malthus lärde, i den stora folkökningen, som enl. nämnde Malthus skulle öfverflygla tillväxten af lifsmedlen. Hvarje människa betalar, om hon får arbeta, själf sitt uppehälle och lämnar t. o. m. litet öfverskott. Hitintills har ingen gräns kunnat skönjas för människans förmåga att aftvinga naturen allt större och större rikedomar.

Den hårda beskattningen af arbetet har i sin tur, fortsatte talaren, sitt ursprung i privatäganderätten till nationens produktionsmedel och naturrikedomar, såsom fabriker, verk, grufvor, jorddomäner, järnvägar, m. m. Så länge privata, enskilda, tillåtas äga de väsentligaste af nationernas ekonomiska lif, så länge komma de att godtyckligt beskatta arbetet. Därför riktar sig den socialistiska arbetarrörelsen i sitt sträfvande att lösa fattigdomsproblemet mot just detta slags privatäganderätt, kräfvande att staten med sin makt exproprierar, indrager det till samhället.

Det är statsproduktionen i st. f. den privatkapitalistiska som måste fram, ty först därmed, att folket genom sitt eget tjänande organ, den demokratiska staten, kommer i besittning af arbetsverktygen, kan det bli möjligt för arbetarna att själfva få behålla hvad de med eget mödosamt arbete skapa.

Talaren riktade så en strängt saklig kritik mot det nuvarande produktionssystemet ur produktionstekniska synpunkter. Han visade huruvida produktionsmedlen icke längre kunna utnyttjas till det fulla värdet under de privatkapitalistiska produktionsformerna. Framhöll hur det slösas med produktionskraft, både lefvande och död. Arbetslösheten, som ständigt famnar miljoner människor, har sin rot i systemet. Kapitalet kan hösta in mera på drift halfva året än hvad som vore möjligt under drift året om.

Begränsad tillverkning af en produkt, å hvilken efterfrågan är stor, medför högsta möjliga prisläge och därmed högsta möjliga profit för kapitalet. Arbetslösheten blir sålunda en indirekt inkomstkälla för kapitalet, om den hålles inom vissa afvägda gränser. Därför är också problemet om arbetslösheten olöslig inom det kapitalistiska samhällssystemet. Det är bara i ett oförnuftigt organiseradt samhälle folk nödgas gå utan arbete, svälta och lida nöd. Och i denna stund äga vi både råmaterialer och maskiner, mer än nog, för att frambringa de produkter, de arbetslösa äro i behof af.

Låt dem arbeta!

Härefter påvisade talaren, att arbetet ingalunda, såsom man ofta hör sägas, är beroende af, behöfver, den kapitalistiska klassen. Det är icke kapitalet, som skapar arbetarens utkomstmöjligheter, utan det är arbetaren som skapar kapitalet. Arbetet är sin egen kapitalförläggare, ty de verktyg arbetaren använder i sitt arbete ha icke tillverkats af fabrikanterna, utan af arbetare. Det är hjärnans och handens arbete, som skapat maskinerna och icke aktieägarna, hvilka i de flesta fall icke sett dessa maskiner, mycket mindre kunnat bidraga till deras uppkomst.

Härpå öfvergick talaren till att belysa hur hela vårt ekonomiska lif sträfvar mot allt större verksamhetsformer, en sträfvan som pekar hän mot statssocialismen. Redan nu äro våra industrier, såsom den amerikanska ståltrusten, fullt socialistiska till sina verksamhetsformer; de ledas centralt, omfatta hundratusentals arbetare, arbetet utföres under mängas samverkan. Här återstår intet annat, än att samhället öfvertar äganderätten och socialismens idé är förverkligad.

Statssocialismens idé är utvecklingsenlig och rättfärdig, därför att den till arbetets rättvisa. Den är värd stöd från arbetarnas sida. För den det stödet skall den segra, till lycka och fromma för de massor af vår tids människor, som lida nöd midt uppe i en värld af rikedomar.

Föredraget, som allt igenom präglades af sakkännedom och framfördes med lugn frimodighet, mottogs med applåder af den tacksamma publiken.

Efter föredraget vidtog konstituerandet af föreningen med ett 60-tal medlemmar. Vid mötet förekom musik och unison sång samt kaffeservering.

Föreningens nästa möte beslöts att afhållas den 10 dennes. **Arne.**

The Walker CANADA'S FINEST THEATRE

NOW PLAYING—THIS WEEK.
Mats.: Wed. & Sat.
Bessie Abott in
ROBIN HOOD.
Monday, Tuesday, Wednesday Mats.:
WM. MORRIS PRESENTS Englands daintiest comedienne
ALICE LLOYD.
and a congress of 75 Entertainers.
The Dublin Minstrel
FRANK FOGARTY?
A Dance review of all Nations
DANCE MAD.
Company of 50.
Seats ready Friday January 16th
Evenings $1.50 to 25c Mat. $1.00 to 25
Thursday, Friday and Saturday, Jan 22—23—24.
Matinees Friday and Saturday.
Only Apearance in Canada.
GABY DESLYS.
In the three act musical comedy
"THE LITTLE PARISIENNE".
Mail Orders Now.
Seats ready Tuesday January 20th.
Evegs $3.00 to 50c Mats. $2.00 to 50c
SPECIAL NOTICE
The mail order sale for the two weeks season of Grand Opera by the Quinlan Grand Opera Company opened Monday January 12th. Apply at Box-office for circular containing all particulars regarding mail orders, repertoire and prices.

Upplysning till allmänheten och våra kunder.

Vi få härmed underrätta eder om att **Mr. O. Tonder** icke längre är anställd i denna firma och **icke** är bemyndigad att mottaga eller inkassera pängar för egendom, såld af detta bolag eller sälja någon af dess egendom.

Canada West Townsite Co., Ltd.
601 till 606 SOMERSET BLDG.

NI FINNER SVERIGE I AMERIKA
GENOM
CARL DAHLEN'S STORA NYA
236-SIDIGA KATALOG
Största i sitt slag som någonsin utgifvits af en Svensk affär i Amerika.
Sändes GRATIS och PORTOFRITT på begäran
Tag del af detta erbjudande samtidig. Ni anskaffar Katalogen
För 10c. erhålles den imp. svenska Almanackan
För 15c. erhålles en imp. svensk bok
För 20c. erhålles 1 duss. Jul- och Nyårskort
För 25c. erhålles 1 tub Stomatol Tand Creme eller en sv.-eng. och eng.-sv. Ordbok
För 35c. erhålles en vacker svensk Brosch
För 40c. erhålles 1 flaska Stomatol Munvatten
För 50c. erhålles 1 Födelse- och Namndagsbok, med verser af Gösta
Adressera alla beställningar till
CARL DAHLEN
629 THIRD AVE. DEPT. 1 NEW YORK, N.Y.

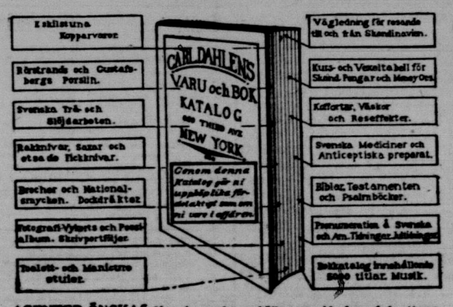

AGENTER ÖNSKAS i hvarje svenskt samhälle, att sprida denna bok, att upptaga ordersoch upparbeta en kundkrets. Stora pengar att förtjena. Sänd för villkor.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.,

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, näfv-, och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 3—5, 7—8.

Björnson & Brandson
LÄKARE
COR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3. 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 861
Garry 796

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvarför tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Skandinavisk Tandläkare.
Bästa garanterade tänder $10.00
Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga pris.
Tänder smärtfritt utdragna, då plattor beställas.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e.m.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

THE OLD RELIABLE
CUNARD LINE
ESTABLISHED 1840

Ostverträffad flotta af fyra-, tre- och dubbelpropeller ångare
Alla försedda med trådlös telegraf och undervattens-signalapparater.
Snabb resa och goda förbindelser till alla skandinaviska och finska hamnar.
LUSITANIA, MAURETANIA
790 fot långa, 70,000 hästkrafter
Snabbaste ångare i världen.
DE NYA CUNARD PALATSEN
FRANCONIA, LACONIA 625 fot långa, 18,150 ton
Nyaste och största ångare till Boston.
Den jättestora snällpost-ångaren
CAMPANIA 620 fot lång, 30,000 hästkr.
En af de snabbaste på N. Y. Liverpool routen.
De kolossala nya ångarne
(de underbara flytande hotellen)
CARONIA, CARMANIA 676 fot långa, 20,000 ton
Två af de största i världen.
Nya Canada Routen
öfver den naturskönа St. Lawrence
MONTREAL-QUEBEC-LONDON
(SE LONDON, VÄRLDENS STÖRSTA STAD)
ALLA MODERNA DUBBEL-PROPELLER ÅNGARE.
ANDANIA, ALAUNIA
Nyaste ångare på Canada Routen, 13,400 ton
ASCANIA — NY 10,000 ton
Byggd på samma werf som den världsberömda "Mauretania."
BEFORDRA ENDAST ÅNDRA OCH TREDJE KLASS
till MYCKET LÅGA BILJETTPRISER
Se våra agenter angående speciella nya Tredje klass bekvämligheter samt vidare upplysningar om de kommande
THE CUNARD S. S. CO., Ltd.
Dearborn and Randolph Streets, CHICAGO.
304 Main St., Winnipeg, Man.